

afstemt med Østre Landsrets dom fra juni? Det er jo klart, at regeringen ikke bestiller i Justitsministeriets Lovkontor en redegørelse, som kunne risikere at svække regeringens position i grundlovssagen. Derfor kunne vi alle sammen forud for modtagelsen af dette dokument fuldstændigt forudse, hvad der ville stå i det, nemlig det samme, som der står i Østre Landsrets dom. Er det ikke den enkle kendsgerning? Og er det ikke i sig selv årsag nok til, at vi må have en anden juridisk bedømmelse for at kunne komme videre i den her sag?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige til Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Stavad, at han kan vælge tid og sted, hvis han vil have en debat om Amsterdamtraktaten og EU's udvikling. Han kan vælge tid og sted og meddele f.eks. mig som modstander af det foretagende, hr. Ole Stavad går så stærkt ind for, hvornår vi skal tage den diskussion ud over her i Folketingssalen. Jeg kommer gerne.

Men sagen er, at vi jo ikke kun kan diskutere, om Amsterdamtraktaten taler om det ene eller andet politiske mål. Vi bliver også nødt til at diskutere, hvad det er for nogen rammer, debatten skal fungere i, og hvad det er for en informationskampagne over for borgerne, regeringen har sat op.

Og vi kan konstatere, at regeringen har en stor ulyst til at diskutere eksempelvis regeringens involvering af embedsmænd i kampen for et ja. Vi kan notere os, at regeringen har en utrolig mangel på lyst til at diskutere, om man på en fair og objektiv måde får informeret borgerne om, hvad Amsterdamtraktaten egentlig indeholder, eller om man bruger regeringsapparatet og statens midler til ren propaganda-virksomhed.

Det er emner, som hr. Ole Stavad også bliver nødt til at forholde sig til, for det drejer sig ikke kun om de andre ting, som vi ellers meget gerne også deltager i diskussionen om.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tror ikke, at mine evner rækker til at vinde en konkurrence om at debattere noget andet end det, debatten handler om. Det erkender jeg fuldt ud, for når den foregår med hr. Keld Albrechtsen, så ville jeg uhjælpeligt tabe den.

Så forsøger hr. Keld Albrechtsen igen at køre ud ad et forkert spor, et sidespor. Hvis det var

sådan, at Justitsministeriets gennemgang af juraen i Amsterdamtraktaten indeholdt fejl og der var nogen former for enighed i den kreds, som hr. Keld Albrechtsen kalder for uafhængige jurister, så ville det stå fuldstændig lysende klart på nuværende tidspunkt. Det tror jeg ikke der kan være nogen som helst tvivl om.

Hr. Kristian Thulesen Dahl vil gerne diskutere, siger han, og jeg kan bare vælge tid og sted. Nu er det jo ikke mig, der er mødearrangør, så hvis det kan lade sig gøre for hr. Kristian Thulesen Dahl at blive inviteret, så kommer jeg gerne. Jeg har fornøjelsen af at skulle møde hr. Keld Albrechtsen oppe i det nordjyske søndag formiddag. Det glæder jeg mig allerede til, men det er heller ikke dér mig, der er mødearrangør.

Og så er der det sædvanlige ynke og klynke om, at regeringen bruger sine embedsmænd. Ja, hvad skulle regeringen ellers have embedsmænd til, hvis ikke den ville bruge dem?

Regeringen vil ikke diskutere det, siger man. Jeg synes sådan set, der er brugt masser af tid på at forsøge at diskutere det. Jeg mener i øvrigt også, at vi har et samråd her senere på eftermiddagen, hvor man har involveret både statsminister, udenrigsminister og andre kloge folk, og hvor man bruger deres tid på at diskutere noget, som man i stedet for kunne bruge til en ordentlig politisk diskussion.

Jeg synes, der fra modstandside er for meget ynke og for meget klynke og for meget forsøg på at stille sig selv i en martyrolle: Det er så synd for os, for vi kan ikke ret meget, hvis ikke der er nogen, der gør det for os.

Kunne vi ikke få lov at diskutere politik? Jeg glæder mig til på søndag, hvor jeg skal møde hr. Keld Albrechtsen. Så håber jeg, vi får lejligheden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er bare for at sige, at det jo er utroligt at skulle høre på den gang sniksnak fra hr. Ole Stavad, når han siger, at det er ynke og det er klynke at ville diskutere, hvordan regeringen forsøger at misbruge embedsmændene til kamp for et ja til Amsterdamtraktaten.

Det, vi har kunnet se, og det, der jo er kommet frem, er jo klokkeklart, at regeringen på et regeringsseminar har aftalt, hvordan de enkelte ministerier – vel alle med undtagelse af Kirkeministeriet – skal involvere embedsmændene i at danne grupper for at kunne modvirke en